

Nieuwsbrief 3/2012

Deze Nieuwsbrief staat in het teken van ons 15-jarig bestaan. Enkele leden hebben een bijdrage geleverd aan deze Nieuwsbrief. Bij een jubileum hoort een feest. In een bijlage bij deze Nieuwsbrief vindt u het programma van onze feestelijke HKO-dag. Graag willen wij dan met u een toast uitbrengen op ons derde lustrumfeest. U bent van harte uitgenodigd.

Het bestuur

Van de voorzitter

Met enige trots schrijf ik dit voorwoord voor deze Nieuwsbrief. Immers de Historische Kring Ommen (HKO) bestaat 15 jaar. Misschien zult u zeggen dat is nog jong. Dat is ook zo. Met even een pas op de plaats een blik terug. Onze omgeving vragen wat ze van ons vinden, om vervolgens met open vizier de komende jaren tegemoet te gaan.

Immers het is bewezen: er is veel belangstelling voor de historie van Ommen en zijn omgeving. Dat past ook bij onze doelstelling: onderzoek doen naar lokale en regionale geschiedenis. De afgelopen 15 jaar is er met- en door vrijwilligers heel veel geschiedenis verzameld, waarbij het fotoarchief wel het meest opvallende is vanwege zijn omvang.

Voor de toekomst van onze vereniging is het echter van belang dat zich nog meer mensen aansluiten bij de HKO. Immers om het heden te kennen is het van belang iets af te weten van het verleden.

Want het verleden en heden bepalen voor een belangrijk deel de toekomst van Ommen en zijn omgeving. In de lange geschiedenis van Ommen hebben velen daaraan bijgedragen en het gaat er vandaag om dat door te geven aan de volgende generatie. Het onderwijs is daarvoor een belangrijke toegangspoort. Tot slot wil ik al die leden die vanaf het begin, op vrijwillige basis, vele uren beschikbaar hebben gesteld hartelijk bedanken. Zonder die tomeloze inzet was het niet mogelijk om in die 15 jaar er zo'n bloeiende vereniging van te maken.

Berend Jan Warmelink

HKO timmert al 15 jaar aan de weg

De belangstelling voor de lokale geschiedenis was er altijd wel. Maar een eigen trefpunt daar ontbrak het nog aan in Ommen. Daarom werd vijftien jaar geleden de Historische Kring Ommen (HKO) opgericht, met als doel heemkundige activiteiten te organiseren en onderzoek naar lokale en regionale geschiedenis te bevorderen.

Onder toezienend oog van notaris mr. Gerhard Smelt werd op 20 januari 1997 de oprichtingsakte getekend. Het eerste bestuur bestond toen uit Jan Brouwer (voorzitter), Henk van Elburg (secretaris) en Aldien Pasmaan (penningmeester).

Verder uit Bart Kiestra, Albert van der Vegt, Luuk Vogelzang en Harry Woertink. Voor belangstellende leden

www.hko-ommen.nl

Secretariaat

Joke van Elburg
De Schammelte 27,
7731 BL Ommen
Tel. 0529-463288
w.feddema@home.nl

Ledenadministratie

Diny Martens
Hamsgoren 6, 7731 EL Ommen
Banknr. 37.89.03.977

Redactieadres

Patrijsstraat 39, 7731 ZL Ommen
hko-ommezien@hccnet.nl

De HKO heeft de volgende werkgroepen, die u via de secretaris kunt bereiken:

Boerderij- en veldnamen

Genealogie

Audio-visueel

Dialect

Historisch rijwiel Ommen

Klederdrachten

Werkgroep 2e Wereldoorlog

Doelstelling HKO:

De vereniging heeft ten doel door middel van heemkundige en/of andere activiteiten belangstelling voor Ommen, alsmede voor het onderzoek naar lokale en regionale geschiedenis te bevorderen in de ruimste zin van het woord. Zij tracht dit doel te bereiken door:

- a. het verenigen en in stand houden van groeperingen van een heemkundig karakter*
- b. het organiseren en ondersteunen van activiteiten met een educatief en algemeen vormend karakter*
- c. het verzorgen van publicaties. het medewerken aan projecten van heemkundig belang*
- e. alle wettige middelen welke verder voor het doel van de vereniging bevorderlijk kunnen zijn.*

was er de mogelijkheid mee te draaien in verschillende werkgroepen. Dit onder leiding van de bestuursleden en de contactpersonen Bram Ruiter, Henk van Dorsten, Marietje Rhee, Leida Bruins en Henk Vos. In september 1997 werd Hans Steen als bestuurslid toegevoegd. De vereniging viel vanaf het begin gelijk met de neus in de boter: er was niet alleen veel belangstelling om lid te worden, maar er deed zich ook de mogelijkheid voor om voor de geschiedschrijving van Ommen de kolommen van het bestaande Ommer historisch tijdschrift De Darde Klokke te vullen.

Bovendien kon met medewerking van de gemeente in het prille begin het historische pandje het 'Foekertshuus' aan de Julianastraat als eigen verenigingshuis in gebruik genomen worden. Piepklein en op temperatuur gehouden met drie kachels. Het oude schippershuisje was nog voorzien van een bedstee. Het pandje is door de HKO vernoemd naar een vroegere schipper op de Vecht, die er ooit heeft gewoond.

Op 6 november 1977 werd het Foekertshuus officieel geopend, zodat voortaan hier op de eerste donderdag van de maand de zogenaamde inloopavonden gehouden konden worden.

Toen het gemeentebestuur het karakteristieke Foekertshuus wilde verkopen kreeg de HKO de mogelijkheid te verhuizen naar de leegstaande Edith-Laarakkersschool. Op 1 juni 2000 werd de verhuizing naar de Nering Bögelstraat gerealiseerd. Het nieuwe verenigingshuis werd omgedoopt tot 'Ommezien'. Bijna tien jaar lang heeft de oude school dienst gedaan als HKO verenigingshuis. Toen de school weer een onderwijsbestemming kreeg moest de HKO het gebouw verlaten.

Op 19 juni 2009 kwam er paard en wagen aan te pas om de sleutel en de laatste verhuisdozen naar een nieuw onderkomen te brengen aan de Schurinkstraat 22B in Ommen. De eer van het officieel openen was aan HKO-voorzitter Berend Jan Warmelink en huismeester Albert van der Vegt. De plechtigheid werd gevolgd door een druk bezocht open huis, voor leden, burens en andere belangstellenden.

Momenteel zijn er verhuisplannen naar het multifunctionele centrum 'Carrousel' aan de Chevalleraustraat in Ommen. Als de plannen kunnen

worden uitgevoerd zit de HKO daar vanaf midden volgend jaar.

15 jaar HKO activiteiten in vogelvlucht

Sinds het bestaan van de HKO kent de vereniging aansprekende activiteiten en evenementen. Zo is de HKO deelnemer aan de traditionele optocht op Koninginnedag en present op de Sallandse Markten bij het Streekmuseum

Ook is de HKO betrokken bij evenementen in het kader van de Ommer Bissingh. Dit jaar onder andere met een nostalgische dag. Verder medeorganisator van een Kerstconcert, busreisjes, fietstochten en barbecues. En wat te denken van de ledenbijeenkomsten met bijdragen van eigen leden of andere gastsprekers vanuit een historisch perspectief. Zo is bijvoorbeeld HKO'er Dieks Horsman al bij tientallen verenigingen en instanties te gast geweest om aan de hand van dia's over het mooie van Ommen te vertellen.

Het bedenken van een naam als Foekertshuus of Ommezien, maar ook als het gaat om het opvoeren van sketches of shows van historische kleding bijvoorbeeld op de dag van uitwisseling met het Duitse Recke geeft de grote betrokkenheid van de leden aan.

In 1998 werd ter gelegenheid van Ommen 750 jaar stadsrechten een spelbord ontwikkeld met onderwerpen uit de geschiedenis van Ommen. Ook leverde de HKO in 1998 een bijdrage aan de organisatie van het stadsjubileum.

Groot spektakel was het 'Arfhuus' op 25 september 1999, een boerenveiling op het erf van de Ridderinkhof in Arriën samen met PB Arriën.

Waar ook met tevredenheid op terug gekeken kan worden zijn onder andere het uitgeven van boeken. 'As de dag van gisteren' van Evert Dijk of 'Historisch rondje Ommen' en 'Tien Ommenaren vertellen' door Joop Melenhorst en Peter Kramer ter gelegenheid van het 10-jarig bestaan van de HKO waren bestsellers. Ook de Canon van Ommen was een productie van de HKO.

Leden aan het woord

Gerrit Steen, voorzitter Gemeenschap van Oll

Ommer: "Met de HKO is rijke historie en dialect van Ommen gewaarborgd."

"Als medebewakers van het cultureel erfgoed van onze mooie stad Ommen wil de Gemeenschap van Oll Ommer jullie van harte feliciteren met dit jubileum. Dit jaar is het 15 jaar geleden dat de Historische Kring Ommen werd opgericht. Een feit om wel even bij stil te staan: 15 jaar oud, altijd springlevend en midden in de maatschappij.

In deze afgelopen periode zijn zeer veel en zeer waardevolle zaken voor ons nageslacht vastgelegd op foto's. Zijn oude gebruiken uitgediept, boerderijnamen vastgelegd, tal van andere zaken gedocumenteerd en

bestudeerd. Echt te veel om op te noemen. Een kijkje nemen in jullie documentatiecentrum aan de Schurinkstraat is dan ook een ieder aan te raden. Dat de HKO zich vooral bezig houdt met zaken uit het verleden wil niet zeggen dat alles op de ouderwetse tour gaat. Indrukwekkend is de verzameling IT-apparatuur waarmee gescand wordt, of op een andere wijze zaken digitaal worden opgeslagen. Daarnaast mag men best trots zijn op een keurig gerubriceerde verzameling fotoalbums waarin op bezoekmiddagen naar hartenlust gezocht kan worden naar oude kiekjes van familieleden, buurtschappen of oude gebruiken.

Voor de toekomst hoopt Oll Ommer dat de HKO een eigen onderkomen zal krijgen, waardoor onderwerpen die nu door ruimtegebrek onderbelicht blijven, opgepakt kunnen worden en gedocumenteerde zaken nog beter aan belangstellenden getoond kunnen worden.

Daar waar Oll Ommer zich inzet om oude gebruiken veilig te stellen, te handhaven en mogelijk te laten groeien en waar sfeer, gezelligheid en dialect binnen de Gemeenschap belangrijk is. Daar graaft de HKO vaak nog een spade dieper naar het hoe en waarom van tal van zaken compleet met jaartallen en wetenswaardige feiten. Hierdoor is de rijke historie en het dialect van de stad Ommen en haar even belangrijke buurtschappen goed gewaarborgd.

Als Oll Ommer hopen we dat de HKO dit zeer gewaardeerde werk nog lang mag voortzetten, in het belang van de inwoners van de gemeente Ommen en voor allen die Ommen een warm hart toedragen.”

Ted Aarents, voorzitter Streekmuseum Ommen:

“Samen onder één dak zou mooi voor Ommen zijn.”

“Het Streekmuseum feliciteert de HKO van harte met het derde lustrum in haar bestaan! Een enorme prestatie wanneer een relatief jonge vereniging zo snel is uitgegroeid tot een ledenaantal van bijna duizend historische minnende enthousiastelingen. De HKO heeft de spreuk die op talrijke provinciale munten uit de toenmalige republiek in praktijk gebracht: “Concordia res parvae

crescunt” of wel “Door eendracht groeien kleine zaken”. Ik moet bij deze jubileumviering onwillekeurig denken aan het enthousiasme van wijlen Jan Brouwer. Hij heeft aan de wieg gestaan van de HKO, die eigenlijk is voortgekomen uit het Streekmuseum.

Wat zou hij trots geweest zijn en genoten hebben van Uw succes!

Veel plannen zijn er de afgelopen jaren gesmeed om de samenwerking met het Streekmuseum te intensiveren. Wij zagen ons al zitten, samen onder één dak aan den Oordt. Wat zou dat voor Ommen mooi zijn: één historisch bolwerk met een leger van enthousiaste medewerkers.

Helaas, dat plan is “wishful thinking “gebleven; het

mocht er niet van komen, maar de mentaliteit van het HKO bestuur kennende, blijft zij zoeken naar oplossingen.

In ieder geval wenst het Streekmuseum de HKO toe dat er nog eindeloos veel lustra gevierd mogen worden zonder verhuizingen of het moet die ene keer worden, dat het HKO-bestuur met het onze, de eerste steen gaat leggen voor ons gezamenlijke onderkomen.”

Carles Bemboom: “Kennis van de geschiedenis is basis van menselijk handelen.”

“Als ik terug kijk naar vijftien jaar HKO, dan betekent dat voor mij ook vaak nog even terugdenkend aan Jan Brouwer, collega van school en als de aanjager van het eerste uur van “onze” vereniging. Voor mij is de HKO een vereniging van- en voor mensen met belangstelling

voor de geschiedenis van hun stad Ommen.

De vereniging stelt zich ten doel de historische kennis van Ommen in de meest ruime zin te bevorderen. Zij wil graag het culturele erfgoed en de geschiedenis van Ommen promoten en delen met haar (oud)inwoners en andere belangstellenden.

Het verleden is er immers niet voor niets geweest. Als we het verleden onderzoeken en beter leren kennen, dan kunnen we daaruit – als het goed is – een boel van leren. Die kennis is mede een goede basis voor ons menselijk handelen, nu en in de toekomst.”

Gerrit Jan Hesselink: “Respect voor elkaar zorgt voor ‘metgoande’ mensen.”

“Als ik naar de verschillen kijk in het verleden dan had je Ommen als kern en de buurtschappen als ambt Ommen. De bewoners van de buurtschappen kwamen maar twee dagen in de week naar Ommen: op zondag en op dinsdag. Zondags om te kerken en dinsdags voor de markt. Toen er nog geen telefoon

was werden beide dagen ook aangegrepen om met familie te praten. De boodschappen voor de hele week werden op dinsdag gedaan en voor de rest had niemand iets te zoeken in de kern. In de buurtschap kwamen alleen de ambachtslieden, de venters, de postbodes, de dokter, de dierenarts, de dominee of de pastoor. Ik denk dat er in de vorige eeuw Ommenaren waren die nog nooit in de buurtschappen zijn geweest.

Er was ook verschil in kleding waarbij de klederdracht op het platteland nog lang heeft stand gehouden. Sommigen dachten ook dat het meer status had om in de plaats zelf te wonen. ‘Woon je helemaal achter in Junne? Nou dat is ook wat!’, heb ik wel eens te horen gekregen.

Eind twintiger eeuw kwam er een grote ommekeer:

boeren stopten en burgers kwamen in het buitengebied te wonen. De boeren in ruste gingen in de kern wonen. De verschillen werden daardoor steeds kleiner. De buurtschapbewoners werden mobiel. Wegen werden aangelegd en nutsvoorzieningen. Het leven op het land en in Ommen kan goed zijn wanneer de mensen met respect voor de ander met elkaar omgaan. Dan krijgen wij meer ‘metgoande’ mensen en is het goed wonen in deze mooie gemeente.”

Bea Naarding en Joke Schuurman: “De HKO is er ook voor gezelligheid.”

“Wij beleven de activiteiten van de HKO altijd als afwisselend, verassend en gezellig. Zo deden wij mee aan een bustocht waar we langs allerlei onverwachte plekjes in onze eigen omgeving kwamen. Ook hebben we meegedaan aan een fietstocht. Onderweg moesten we puzzels oplossen met een pauze in Junne waar we heerlijke pannenkoeken hebben gegeten. Daarna stapten we over op een huifkar. De gezelligheid werd verhoogd door het zingen van liedjes uit de oude doos.

Behalve deelnemer aan uitstapjes zijn we ook trouwe bezoekers van de ledenvergaderingen. Opvallend is altijd de grote opkomst. Na het officiële gedeelte is er vaak een gastspreker om een verhaal te vertellen met een tintje humor. Zo was Reinier Paping te gast om te vertellen over zijn barre Elfstedentocht in 1963. Thea Kroeze was er om streekgerechten uit te leggen en Tineke van Buren uit Hellendoorn vertelde aan de hand van gedichten van Johanna van Buren over oude Paasgebruiken. Ook de presentaties van Dieks Horsman en de films van Roel Volkerink heugen ons nog heel goed. Volkerink liet de schoonheid van onze omgeving zien.

Kortom, wij doen graag mee aan de activiteiten van de HKO. Er is altijd een gemoedelijke sfeer wat voor ons zorgt voor een gezellig en ontspannen avondje uit.”

Henk van Elburg: “Er is maar één rivier en dat is de Vecht, daar liggen mijn jeugdherinneringen.”

“Na verschijnen van de “Atlas van de Vecht” is er qua cultuur-historisch perspectief over die ‘grootste kleine rivier’ maar weinig meer te melden. Het doorbladeren van dit monumentale en indrukwekkende boek zet de oudere ex-

Ommenaar wel aan tot mijmeringen. De Vecht ja, die speelde toch wel een grote rol in ons kinderleven. Samen met de Brugstraat vormde de Vechtbrug de levensader van Ommen. Als op hoogtijdagen de slagzin “In drommen naar Ommen” ergens bewaarheid werd dan was het wel daar. Je had er zicht op wat er in Ommen reilde en zeilde. Weliswaar was er geen havenkant, geen leugenbankje, maar de oudere Ommenaren (mannen!) troffen elkaar op de hoek van het gemeentehuis om elkaar bij te praten en de Ommenaren in de peiling te houden. Voor de jongeren was er natuurlijk OCO’s ijsalon, en bij goed weer de Vechtbrug. Dáár volgde je wie waar welke boodschappen had gedaan, wie er hoe laat van het station kwam, terug van school of werk, of “de schipper” met zijn wagens uit de legerdump kolen of kalkzandsteen vervoerde, en kon je in een vitrine aan de muur van het gemeentehuis zien wie er in dienst moest of juist vrijstelling had gekregen, en wat de opstelling was voor de aankomende wedstrijd van OVC’21. Bij het strandje gingen we ‘zwemmen’, ook als we helemaal niet konden zwemmen. We speelden in het zand, maakten heuvels en kuilen, en watervallen. Die bestonden uit een zo groot mogelijk reservoir hoog op de oever, waarvandaan we een geul maakten naar beneden, tot aan het water. Die geul kreeg lekker veel bochten, je maakte er bruggen over en soms een tussenmeertje. Als alles klaar was werd het reservoir gevuld met water, daar gebruikte je blikjes en emmertjes voor, en als de afsluiting niet voortijdig brak werd er een opening gemaakt en stroomde het water met –in onze beleving- ‘donderend geweld’ naar beneden. Er viel altijd wel een bruggetje, een bocht stortte in, of iemand trapte per ongeluk de geul dicht, maar we vermaakten ons hele middagen met deze waterstaatkundige werken. In mijn herinnering was op mooie zomerdagen het hele strandje vol met kinderen. Het lijkt wel of de jaren ’40 alleen maar mooie zomers kenden, die ook nog eens eeuwig duurden. In de middagpauze, van twaalf tot half twee!, na schooltijd, en ’s avonds na het eten nog een keer gingen we ‘zwemmen’. Thuis trok je je zwembroek aan, zelfgebreid of een oude onderbroek, en dan via de Ni’je weg (Julianastraat) waar het gesmolten asfalt aan je voeten plakte, naar de Vecht. Een van de mooiste dingen die je als kind kon overkomen was echter “hoogwater”! Dat gebeurde ’s winters of in het vroege voorjaar. In de eerste plaats was het natuurlijk een spectaculair gezicht. Als soms zelfs de Julianastraat onder water stond was er van het land aan weerszijden van de Vecht helemaal niets meer te zien. Van de Lodderholt tot in Arriën, en van de Voormars tot aan de Regge: één watervlakte. Hotel De Zon en Gemeentehuis hielden het maar net droog. De Vecht is dé Vecht, daar is er maar één van. De Utrechtse Vecht telt niet mee. Kunst, geen natuur. Een langgerekte gemeenschappelijke vijver voor alle fraaie villa’s op de oevers. Ik heb meer rivieren gezien, in Scandinavië, Zuid Amerika, maar die vormen een andere categorie. Hetzelfde geldt voor bijvoorbeeld de

Lek. Te groot, te breed, te snel: de schaal klopt niet. De Regge: een lief riviertje, mooi opgeknapt met bochten en nevengeulen, maar toch wat saai. De IJssel, die komt aardig in de buurt van hoe een rivier hoort te zijn. Maar nee: mijn Vecht is dé Vecht. Daar is er maar één van. Want dáár liggen mijn jeugdherinneringen.”

Marie Gaasbeek: “Snuffelen in oude fotoboeken zorgt voor mooie verhalen.”

“Als rasechte Ommer ben ik lid van de HKO. Ik bekijk er vaak oude foto’s samen met andere Ommer mensen.

Dat is echt heel leuk. Je ziet dingen die bij jou en anderen weer herinneringen van vroeger naar boven halen. Iedereen heeft daarbij zijn of haar eigen verhaal, dus ook een ander verhaal. Bovendien roept een verhaal weer andere verhalen. Dat maakt het zo leuk om lid van de HKO te zijn en naar het

verenigingshuis aan de Schurinkstraat te gaan. Daarom zeg ik: stap op je fiets als je nog geen lid bent en stap bij de HKO naar binnen”

Snuffelen in de fotoboeken – altijd heel gezellig – en je bent verkocht. Meld je aan als vrijwilliger, ik weet zeker dat je er geen spijt van krijgt. Wat is leuker dan samen de geschiedenis van Ommen vast te leggen en aanvullen met je eigen belevenissen. Het geeft mij in elk geval een geweldig gevoel. 't Giet oe goed bi'j al wa'j doet. ”

Gerrie Timmerman: “Wie interesse heeft in geschiedenis van Ommen wordt ook lid van de HKO.”

“Waarom ik lid ben van de HKO? Die vraag stellen, is gemakkelijker dan te beantwoorden. Ik behoor al meer dan dertien jaar bij die club. Interesse in de geschiedenis van Ommen en de buurtschappen was er al jaren. Het is me vanuit het ouderlijk huis meegegeven. De verhalen van opa, andere familieleden en burens over vroeger boeiden me. En

met Evert Dijk als buurman was er altijd gespreksstof. Daarom was er dus niet zoveel nodig om me over te halen lid te worden van de HKO. In de beginjaren was de HKO nog een kleine club. Ons vergaderhok was het Fokertshuis met een bedstede in de kamer. Ik kwam al snel terecht in de werkgroep "Boerderij- en Veldnamen". Het ontstaan van de buurtschappen, hun ontwikkeling met al die verschillende boerderijen en de bewoners met ieder hun eigen verhaal: prachtig om naar te luisteren maar ook goed om vast te leggen. Natuurlijk voor de mensen die er nu in geïnteresseerd zijn, maar ook voor toekomstige generaties. De HKO is mijns

inziens nog steeds een fantastische vereniging met veel enthousiaste mensen die heel veel goede ideeën en initiatieven ontwikkelen. Leuke club om bij te horen. Want niet alleen de historie is belangrijk maar ook het onderlinge contact: bijvoorbeeld door het organiseren van een fietstocht met barbecue na afloop of de jaarvergadering met een interessant onderwerp maar ook een leuke tweede helft om onder het genot van een hapje en drankje elkaar te ontmoeten. Hoe trek je iemand over de streep om lid te worden van de HKO is daarmee wellicht beantwoord. Juist het enthousiasme van de leden maakt dat anderen geïnteresseerd raken. En als mensen niet met woorden te overtuigen zijn, moet een bezoekje aan een inloopmiddag of -avond ze toch zeker "over de streep" trekken. Zoveel foto's van Ommen en Ommenaren. Keurig gerangschikt in albums, waar mogelijk voorzien van namen. Zoveel historisch materiaal, stambomen, boeken en oude kranten die je kunt inzien. Iedereen die ook maar een beetje interesse heeft in "ons Ommen" wordt dan lid van de HKO. Toch?”

Jan Veurink: “Jongeren wijzen op belang van de historie.”

“Aan mij werd gevraagd om iets te schrijven over de

toekomst van de HKO. In eerste instantie een vreemde vraag. Deze vraag wordt meestal gesteld als je er zelf niet helemaal zeker van bent. Je wilt dan graag een bevestiging waaruit vooral het tegendeel blijkt. Als ik aan mijn vrouw Riekie

vraag: „Hou je nog van mij?” dan ga ik ervan uit dat ze zegt: „Natuurlijk Jan, dat weet je toch?”

Ik heb even op Google gezocht naar het onderwerp historie en toekomst.

Ik vond daar meer dan één miljoen resultaten. Wees gerust, ik heb ze niet allemaal gelezen. Toch is dit iets wat mensen, maar ook vooral bedrijven, bezig houdt. Blijkbaar de HKO ook. Na 15 jaar een heel groot succes in Ommen te zijn is dit dan ook een terechte vraag. En ja, ik denk dat ze van mij verwachten, net als ik van mijn vrouw, zal zeggen: „Natuurlijk HKO, dat weten jullie toch”

Het zou toch vreemd zijn als ik zou zeggen: „Denk het niet, ga vooral niet op zoek naar een nieuw onderkomen maar zoek iemand die het licht uit gaat doen”.

Dat ga ik dus ook niet zeggen. Als er voor een vereniging met 700 leden geen bestaansrecht meer is dan gaat het donker worden in ons land.

Vooraf ook als ik zie dat er van deze 700 leden velen actief zijn in maar liefst zeven werkgroepen. Ik ben een beetje buitenstaander. Zo af en toe schrijf ik iets voor de HKO. Niet vanuit de historie maar omdat ze wat te vieren hebben en mij vragen om wat dat betreft iets

komisch te schrijven. Ik ontmoet dan veel betrokken leden van de HKO. En, echt, niet zomaar een beetje betrokken maar mensen die vol overgave en passie zich inzetten voor hun club. Vanuit dat oogpunt is een rooskleurige toekomst voor onze HKO verzekerd.

Edoch, het is en blijft vrijwilligerswerk. Overal om mij heen zie ik dat het steeds lastiger wordt om daar mensen voor te vinden. De ouderen onder ons - ik reken mij met mijn zestig ook toe - hebben nog die bevlogenheid. Ik noem het vaak de Calvinistische drang om wat voor de samenleving te betekenen.

Deze vergrijzing zie ik ook bij de HKO. Daarom zou het goed zijn om vooral jongeren te benaderen om hen op het belang van de geschiedenis te wijzen en hen op te roepen om actief deel te nemen. Als jullie daarin slagen, bijvoorbeeld via de scholen, dan ligt er een geweldige toekomst voor onze HKO open.

Ik neem aan dat jullie dit graag willen horen en het gekke is dat ik het ook nog oprecht meen. Ik wens jullie voor de toekomst veel historie.”

